

Svensk författningssamling

Förordning om hållbarhetskriterier för vissa bränslen

SFS 2025:588

Publicerad
den 3 juni 2025

Utfärdad den 28 maj 2025

Regeringen föreskriver¹ följande.

Inledande bestämmelser

1 § Denna förordning innehåller bestämmelser som ansluter till lagen (2010:598) om hållbarhetskriterier för vissa bränslen.

2 § Förordningen är meddelad med stöd av

– 1 kap. 2 a § lagen (2010:598) om hållbarhetskriterier för vissa bränslen i fråga om 5 och 6 §§,

– 1 kap. 2 b § samma lag i fråga om 7 §,

– 1 kap. 3 a § samma lag i fråga om 9–11 §§,

– 1 kap. 3 a § samma lag och 8 kap. 7 § regeringsformen i fråga om 4 §,

– 2 kap. 6 § samma lag i fråga om 13 och 14 §§,

– 2 kap. 15 § samma lag i fråga om 15–18 §§,

– 3 kap. 1 § samma lag i fråga om 19 och 20 §§,

– 3 kap. 1 a § samma lag i fråga om 22–28, 30 och 40–43 §§,

– 3 kap. 1 b § samma lag i fråga om 29, 31–35 och 37 §§,

– 3 kap. 1 e § samma lag i fråga om 44–48 §§,

– 3 kap. 1 f § samma lag i fråga om 49 §,

– 3 a kap. 3 § samma lag i fråga om 50–53 §§,

– 4 kap. 4 § samma lag i fråga om 38 och 39 §§,

– 8 kap. 11 § regeringsformen i fråga om 55 §,

– 8 kap. 7 § regeringsformen i fråga om övriga bestämmelser.

Tillsynsmyndighet

3 § Statens energimyndighet är tillsynsmyndighet enligt lagen (2010:598) om hållbarhetskriterier för vissa bränslen.

Ord och uttryck

4 § I denna förordning avses med

anläggning: en fast teknisk enhet med en eller flera verksamheter där el, värme, kyla, gasformiga biodrivmedel eller gasformiga biobränslen produceras, liksom all annan därmed direkt förknippad verksamhet som är tekniskt knuten till de verksamheter som bedrivs på platsen,

¹ Jfr Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2018/2001 av den 11 december 2018 om främjande av användningen av energi från förnybara energikällor, i lydelsen enligt Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2023/2413.

frivilligt system: en sådan organisation som avses i artikel 2.1 i kommissionens genomförandeförordning (EU) 2022/996 av den 14 juni 2022 om regler för att verifiera hållbarhet och kriterier för minskade växthusgasutsläpp och kriterier för låg risk för indirekt ändring av markanvändning.

I övrigt har ord och uttryck som används i denna förordning samma betydelse som i lagen (2010:598) om hållbarhetskriterier för vissa bränslen.

Restprodukter

5 § Om en process normalt är optimerad för att producera ett ämne, ska det ämnet anses vara en slutprodukt eller huvudsyftet med en produktionsprocess och inte en restprodukt. Även ett sådant ämne som en produktionsprocess normalt inte är optimerad för att producera ska anses vara en slutprodukt eller huvudsyftet med processen, om ämnet

1. har ett annat användningsområde än energiändamål, och
2. under den senaste tvåårsperioden, eller den kortare tid av den perioden som ämnet funnits på marknaden, har haft ett genomsnittligt försäljningspris per kilo som överstiger 40 procent av det genomsnittliga försäljningspriset per kilo av det ämne som processen normalt är optimerad för.

Första stycket gäller inte restprodukter från jordbruk, vattenbruk, fiske eller skogsbruk.

6 § De ämnen som anges i del A punkterna e, f och h–o i bilaga IX till Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2018/2001 av den 11 december 2018 om främjande av användningen av energi från förnybara energikällor, i lydelsen enligt Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2023/2413, ska inte anses vara slutprodukter som en produktionsprocess direkt ska producera eller vara huvudsyftet med processen.

Fastställande av andelen förnybar el vid produktion av förnybara bränslen av icke-biologiskt ursprung

7 § Andelen förnybar el som används för produktion av förnybara bränslen av icke-biologiskt ursprung ska, om inte något annat framgår av 8 §, fastställas baserat på andelen el från förnybara energikällor i det land där bränslet producerades, uppmätt två år före det år då bränslet producerades.

8 § Bestämmelser om när el som används för produktion av förnybara bränslen av icke-biologiskt ursprung får anses vara helt förnybar finns i kommissionens delegerade förordning (EU) 2023/1184 av den 10 februari 2023 om komplettering av Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2018/2001 genom fastställande av en unionsmetod med närmare regler för produktion av förnybara flytande och gasformiga drivmedel av icke-biologiskt ursprung.

Sammanlagd installerad tillförd effekt och genomsnittligt biometanflöde

9 § En anläggnings sammanlagda installerade tillförda effekt ska beräknas som summan av den installerade tillförda effekten i alla tekniska enheter som använder fasta eller gasformiga biobränslen för att producera el, värme eller kyla. Sammanräkningen ska göras för fasta och gasformiga biobränslen var för sig.

Enheter som används högst 500 timmar per år beräknat som ett rullande medelvärde under en treårsperiod ska undantas vid beräkningen.

SFS 2025:588

10 § En anläggnings genomsnittliga biometanflöde ska beräknas vid normalt atmosfärstryck och noll grader Celsius. Om gasen består av en blandning av biometan och andra förbränningsgaser, ska biometanflödet omräknas proportionerligt baserat på innehållet av biometan.

11 § Statens energimyndighet får meddela ytterligare föreskrifter om beräkningen av sammanlagd installerad tillförd effekt och genomsnittligt biometanflöde.

Krav på minskade utsläpp av växthusgaser

12 § Bestämmelser om hur minskningen av utsläppen av växthusgaser ska beräknas för förnybara bränslen av icke-biologiskt ursprung och återvunna kolbränslen enligt 2 kap. 1 § lagen (2010:598) om hållbarhetskriterier för vissa bränslen finns i bilaga I till kommissionens delegerade förordning (EU) 2023/1185 av den 10 februari 2023 om komplettering av Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2018/2001 genom fastställande av ett minimitröskelvärde för minskningen av växthusgasutsläpp från återvunna kolbaserade bränslen och genom specificering av en metod för bedömningen av minskningen av växthusgasutsläpp från förnybara flytande och gasformiga drivmedel av icke-biologiskt ursprung och från återvunna kolbaserade bränslen.

13 § När minskningen av utsläppen av växthusgaser enligt 2 kap. 2–4 §§ lagen (2010:598) om hållbarhetskriterier för vissa bränslen ska beräknas för biodrivmedel och biobränslen, ska utsläppen i produktionskedjan räknas från och med utvinningen eller odlingen av biomassa, inklusive framställning av gödsel för odlingen, till och med användningen av biodrivmedlet eller biobränslet. Om biodrivmedlet eller biobränslet framställs av avfall eller restprodukter, ska dock utsläppen räknas från och med omhändertagandet av avfallet eller restprodukterna.

14 § Statens energimyndighet får, efter att ha gett Naturvårdsverket, Skogsstyrelsen och Statens jordbruksverk tillfälle att yttra sig, meddela ytterligare föreskrifter om hur beräkningen av minskningen av utsläppen av växthusgaser enligt 2 kap. 2–4 §§ lagen (2010:598) om hållbarhetskriterier för vissa bränslen ska göras.

Markkriterier

15 § För att ett område ska omfattas av 2 kap. 9 § första stycket 2 lagen (2010:598) om hållbarhetskriterier för vissa bränslen ska det ha erkänts av Europeiska kommissionen enligt artikel 30.4 första stycket i direktiv (EU) 2018/2001, i lydelsen enligt direktiv (EU) 2023/2413.

16 § Om marker på vilka det odlas energiskog, julgranar, fruktträd, bärbuskar eller andra fleråriga växter anses som skogsmark enligt nationella bestämmelser, ska de anses vara sådana markområden som avses i 2 kap. 10 § första stycket 2 lagen (2010:598) om hållbarhetskriterier för vissa bränslen.

17 § En rapporteringsskyldig som ska visa att kriterierna i 2 kap. 12 § första stycket och 13 § första stycket lagen (2010:598) om hållbarhets-kriterier för vissa bränslen är uppfyllda får använda första- eller andra-partsgranskning upp till skogsbiomassans första samlingspunkt.

18 § Statens energimyndighet får, efter att ha gett Naturvårdsverket, Skogsstyrelsen och Statens jordbruksverk tillfälle att yttra sig, meddela ytterligare föreskrifter om

1. kriterier och geografisk räckvidd i fråga om de områden som anges i 2 kap. 8–11 §§ lagen (2010:598) om hållbarhets-kriterier för vissa bränslen, och

2. hur den rapporteringsskyldige ska visa att villkoren i 2 kap. 12–14 §§ samma lag är uppfyllda.

Rapporteringsskyldighet

19 § Den som i yrkesmässig verksamhet använder ett flytande biobränsle eller ett förnybart bränsle av icke-biologiskt ursprung är rapporterings-skyldig enligt 3 kap. 1 § första stycket 2 eller 7 lagen (2010:598) om håll-barhets-kriterier för vissa bränslen endast om användningen av

1. flytande biobränslen de senaste tre åren i genomsnitt har överstigit 200 kubikmeter per år, eller

2. förnybara bränslen av icke-biologiskt ursprung de senaste tre åren i genomsnitt har överstigit 2 gigawattimmar per år.

Den som i yrkesmässig verksamhet producerar gasformiga biodrivmedel eller gasformiga biobränslen är rapporteringsskyldig enligt 3 kap. 1 § första stycket 5 lagen om hållbarhets-kriterier för vissa bränslen endast om det ges finansiellt stöd för produktion av drivmedlet eller bränslet.

20 § Statens energimyndighet får meddela ytterligare föreskrifter om undantag från rapporteringsskyldigheten.

Kontrollsystem för att säkerställa att förnybara bränslen och återvunna kolbränslen är hållbara

21 § I 22–28 §§ finns bestämmelser om det kontrollsystem som avses i 3 kap. 1 a § lagen (2010:598) om hållbarhets-kriterier för vissa bränslen.

22 § Kontrollsystemet ska utformas på grundval av en riskbedömning av verksamheten och vara korrekt, tillförlitligt och skyddat mot missbruk.

23 § Kontrollsystemet ska omfatta en metod och rutiner för stickprov. Metoden och rutinerna behöver inte tillämpas på avfall och restprodukter som uppkommit i den egna verksamheten.

Om kontrollsystemet omfattar biodrivmedel eller biobränslen, ska systemet säkerställa att råvaror kan spåras tillbaka till den plats där råvaran odlats, avverkats, tillkommit eller samlats in.

Om kontrollsystemet omfattar avfall eller restprodukter, ska systemet omfatta en metod för att kontrollera att råvaror inte avsiktligt har ändrats eller tagits ur bruk för att partiet ska anses utgöra ett avfall eller en restprodukt.

24 § Kontrollsystemet ska innehålla rutiner som säkerställer att de olika leden i en produktionskedja använder ett massbalanssystem som

1. medger att partier med råvaror, bränslen eller drivmedel med olika hållbarhetsegenskaper kan blandas,

2. medger att partier med råvaror med olika energiinnehåll blandas för ytterligare bearbetning, under förutsättning att partiernas storlek anpassas i förhållande till deras energiinnehåll,

3. kräver att information om hållbarhetsegenskaperna hos och storleken på de partier som avses i 1 förblir kopplad till blandningen, och

4. fastställer att summan av alla partier som tas från blandningen har samma hållbarhetsegenskaper, i samma mängder, som summan av alla partier som har tillförts blandningen.

Om ekonomiskt stöd har tillhandahållits för produktionen av ett parti förnybart bränsle eller återvunnet kolbränsle ska det, och vilken typ av stöd det rör sig om, framgå av informationen i massbalanssystemet.

25 § När ett råvaruparti bearbetas ska information om partiets hållbarhetsegenskaper anpassas och tilldelas produkterna enligt följande:

1. Om bearbetningen av ett råvaruparti endast ger en produkt som är avsedd för produktion av förnybara bränslen eller återvunna kolbränslen, ska partiets storlek och de berörda hållbarhetsegenskaperna anpassas genom en omräkningsfaktor som anger förhållandet mellan massan av den produkt som är avsedd för produktion av sådana bränslen och massan av den råvara som kommer in i processen.

2. Om bearbetningen av ett råvaruparti ger mer än en produkt som är avsedd för framställning av förnybara bränslen eller återvunna kolbränslen, ska det för varje produkt tillämpas en separat omräkningsfaktor och en separat massbalans användas.

26 § Den som är rapporteringsskyldig för ett biodrivmedel eller biobränsle som är producerat av skogsbiomassa ska inom ramen för kontrollsystemet inhämta ett intyg från den anläggning som producerat drivmedlet eller bränslet om att skogsbiomassan inte kommer från ett sådant område som avses i 2 kap. 12 § första stycket 7 lagen (2010:598) om hållbarhetskriterier för vissa bränslen.

27 § För rapporteringsskyldiga som omfattas av krav på minskade utsläpp av växthusgaser enligt 2 kap. 1–4 §§ lagen (2010:598) om hållbarhetskriterier för vissa bränslen ska kontrollsystemet vara utformat med hänsyn till hur utsläppen ska beräknas enligt 12 och 13 §§ och föreskrifter som har meddelats med stöd av 14 §.

28 § Statens energimyndighet får meddela ytterligare föreskrifter om hur kontrollsystemet ska utformas.

Omprovning av hållbarhetsbesked

29 § Tillsynsmyndigheten ska ompröva ett hållbarhetsbesked enligt 3 kap. 1 b § tredje stycket lagen (2010:598) om hållbarhetskriterier för vissa bränslen. Omprovning ska ske

1. regelbundet baserat på en riskbedömning av verksamheten,

2. om en anmälan om väsentlig ändring enligt 3 kap. 1 c § samma lag innebär att det krävs en ny oberoende granskning av kontrollsystemet, eller

3. om myndigheten vid tillsyn bedömer att det behövs en oberoende granskning av hur den rapporteringsskyldige har följt sitt kontrollsystem.

30 § Vid omprövning av ett hållbarhetsbesked ska en ny oberoende granskning göras enligt 3 kap. 1 a § tredje stycket lagen (2010:598) om hållbarhetskriterier för vissa bränslen.

31 § Statens energimyndighet får meddela ytterligare föreskrifter om omprövning av hållbarhetsbesked.

Hållbarhetsbesked för en viss tidsperiod

32 § Statens energimyndighet får lämna ett hållbarhetsbesked för en viss tidsperiod, om den rapporteringsskyldige kan styrka att

1. kraven för hållbarhetsbesked är uppfyllda för

a) de mängder biodrivmedel och förnybara bränslen av icke-biologiskt ursprung som under den perioden utgjort eller ingått i bränsle som den rapporteringsskyldiges skattskyldighet har inträtt för enligt 5 eller 6 kap. lagen (1994:1776) om skatt på energi,

b) de förnybara bränslen av icke-biologiskt ursprung som under den perioden har levererats till slutkunder som använt bränslet i en bränslecell i ett fordon, fartyg eller luftfartyg,

c) de förnybara bränslen som under den perioden har använts i yrkesmässig verksamhet, eller

d) de gasformiga biodrivmedel och gasformiga biobränslen som under den perioden har producerats i den anläggning som hållbarhetsbeskedet avser, och

2. de förnybara bränslen som hållbarhetsbeskedet avser under den perioden har hanterats i enlighet med kraven på användning av ett mass-balanssystem i 24 §.

33 § Statens energimyndighet får meddela ytterligare föreskrifter om vad som krävs för styrkande av hållbarheten hos förnybara bränslen i samband med att hållbarhetsbesked lämnas för en viss tidsperiod.

Frivilliga och nationella system

34 § Om den rapporteringsskyldige är certifierad inom ramen för ett sådant frivilligt system som godkänts enligt artikel 30.4 i direktiv (EU) 2018/2001, i lydelsen enligt direktiv (EU) 2023/2413, eller ett sådant nationellt system som godkänts enligt artikel 30.6 i samma direktiv, behöver den rapporteringsskyldiges kontrollsystem inte omfatta de delar som täcks av systemet och som systemet har godkänts för.

35 § Om den rapporteringsskyldige är certifierad inom ramen för ett godkänt system, ska certifieringsbeviset anses motsvara den beskrivning av kontrollsystemet som ska ges in till tillsynsmyndigheten enligt 3 kap. 1 b § lagen (2010:598) om hållbarhetskriterier för vissa bränslen.

36 § Statens energimyndighet ska övervaka den verksamhet som bedrivs av certifieringsorgan som utför oberoende granskning inom ramen för ett godkänt frivilligt system. Om myndigheten upptäcker problem med certifieringsorganets granskningsverksamhet, ska den skyndsamt lämna information om det till systemet.

Myndigheten ska även utföra Sveriges uppgifter enligt artikel 17 i kommissionens genomförandeförordning (EU) 2022/996.

37 § Statens energimyndighet får meddela ytterligare föreskrifter om förhållandet mellan de system som avses i 34 § och den rapporteringsskyldiges kontrollsystem.

Skyldighet att spara uppgifter

38 § Den som är eller har varit rapporteringsskyldig ska spara underlag som styrker uppgifter för bedömningen av hållbarhetskriterier i sju år från utgången av det kalenderår som uppgifterna avser.

39 § Statens energimyndighet får meddela ytterligare föreskrifter om vilket underlag som ska sparas enligt 38 §.

Oberoende granskning

40 § En granskare ska vara oberoende i förhållande till de företag och personer som granskas.

Granskaren ska ha ekonomisk, miljömässig och teknisk kompetens som är anpassad till de krav som den rapporteringsskyldige omfattas av, kontrollsystemets uppbyggnad och de produktionskedjor som kontrollsystemet omfattar.

41 § Granskaren ska vid granskningen av ett kontrollsystem enligt 3 kap. 1 a § tredje stycket lagen (2010:598) om hållbarhetskriterier för vissa bränslen

1. kontrollera att systemet är korrekt, tillförlitligt och skyddat mot missbruk,

2. kontrollera att systemet säkerställer att råvaror inte avsiktligt ändrats eller tagits ur bruk för att partiet ska anses utgöra ett avfall eller en restprodukt,

3. utvärdera den metod och de rutiner för stickprov som ingår i systemet och stickprovets frekvens, och

4. utvärdera de uppgifter som den rapporteringsskyldige har lämnat om systemet.

42 § Vid omprövning av ett hållbarhetsbesked enligt 3 kap. 1 b § tredje stycket lagen (2010:598) om hållbarhetskriterier för vissa bränslen ska granskaren göra de kontroller och utvärderingar som anges i 41 § och även granska hur den rapporteringsskyldige har följt kontrollsystemet.

Granskningen ska omfatta ett urval av rutiner och dokumentation av hållbara mängder förnybara bränslen eller återvunna kolbränslen. Urvalet ska baseras på granskarens riskbedömning av verksamheten.

43 § Statens energimyndighet får meddela ytterligare föreskrifter om granskning av kontrollsystem.

Årlig rapportering av uppgifter

44 § Följande gäller för den som är skyldig att lämna uppgifter enligt 3 kap. 1 e § lagen (2010:598) om hållbarhetskriterier för vissa bränslen och 19 § denna förordning:

1. Den som är rapporteringsskyldig för biodrivmedel eller förnybara bränslen av icke-biologiskt ursprung ska lämna uppgifter om de biodrivmedel eller bränslen som skattskyldighet har inträtt för enligt 5 eller 6 kap. lagen (1994:1776) om skatt på energi.

2. Den som är rapporteringsskyldig för ett bibränsle ska lämna uppgifter om det bränsle som används eller produceras i verksamheten.

3. Den som är rapporteringsskyldig för ett förnybart bränsle av icke-biologiskt ursprung ska lämna uppgifter om det bränsle som levereras eller används i verksamheten.

Den som i yrkesmässig verksamhet producerar gasformiga biodrivmedel eller gasformiga biobränslen i en anläggning med ett genomsnittligt biometanflöde på minst 200 kubikmeter per timme omfattas inte av skyldigheten att lämna uppgifter om mängder enligt 3 kap. 1 e § första stycket 3 lagen om hållbarhetskriterier för vissa bränslen.

45 § De uppgifter som ska lämnas enligt 44 § ska avse ett kalenderår och lämnas till tillsynsmyndigheten senast den 1 april året efter kalenderåret.

46 § Statens energimyndighet får meddela ytterligare föreskrifter om skyldigheten att lämna uppgifter och om undantag från den skyldigheten.

Information till konsumenter

47 § Den som är rapporteringsskyldig enligt 3 kap. 1 § första stycket 2–4 lagen (2010:598) om hållbarhetskriterier för vissa bränslen och som levererar el, värme eller kyla till konsumenter, ska på sin webbplats ange

1. vilken typ av råvara som har använts för att producera de biobränslen som använts i den yrkesmässiga verksamheten, och

2. vilket geografiskt ursprung de biobränslen som använts i den yrkesmässiga verksamheten har.

Informationen ska vara lättillgänglig och användarvänlig och baseras på de uppgifter som har lämnats till tillsynsmyndigheten enligt 45 § och uppdateras årligen.

48 § Statens energimyndighet får meddela ytterligare föreskrifter om skyldigheten att informera konsumenter.

Unionsdatabas

49 § Statens energimyndighet får meddela föreskrifter om skyldighet att rapportera uppgifter till den unionsdatabas som avses i artikel 31a i direktiv (EU) 2018/2001, i lydelsen enligt direktiv (EU) 2023/2413.

Anläggningsbesked

50 § Det kontrollsystem som ska visa att ett biodrivmedel som läggs till grund för avdrag enligt 7 kap. 3 a, 3 b eller 4 § lagen (1994:1776) om skatt på energi eller att ett gasformigt biobränsle som avses i 6 a kap. 2 c § samma lag inte är framställt av livsmedels- eller fodergrödor, ska innehålla de rutiner som anges i 24 §.

Om ett gasformigt biodrivmedel eller gasformigt biobränsle har levererats från en produktionsanläggning via rörledning, behöver kontrollsystemet endast innehålla en rutin som visar att samma mängd

1. gasformigt biodrivmedel som läggs till grund för avdrag enligt 7 kap. 4 § lagen om skatt på energi har köpts in från anläggningen, eller

2. gasformigt biobränsle som läggs till grund för avdrag eller återbetalning med stöd av 6 a kap. 2 c § samma lag har köpts in från den anläggningen.

51 § Det kontrollsystem som ska visa att ett biodrivmedel som är framställt av livsmedels- eller fodergrödor och som läggs till grund för avdrag enligt 7 kap. 3 a eller 3 b §§ lagen (1994:1776) om skatt på energi har producerats i en anläggning som har tagits i drift före den 3 december 2013 och inte är fullständigt avskriven, ska innehålla rutiner som säkerställer att varje parti biodrivmedel

1. går att spåra till den anläggning där det har producerats, och
2. har producerats i en anläggning som omfattas av ett intyg om att kraven uppfylls från en oberoende revisor eller någon annan oberoende granskare med motsvarande kompetens.

Kravet på spårbarhet i första stycket 1 ska uppfyllas enligt de rutiner som anges i 24 §.

Den som endast köper biodrivmedel från leverantörer som har anläggningsbesked får uppfylla kravet i första stycket 2 genom en rutin som säkerställer att intyget finns tillgängligt hos en leverantör tidigare i produktionskedjan.

52 § Den som begär att Statens energimyndighet ska lämna ett anläggningsbesked ska redovisa för myndigheten hur kontrollsystemet är utformat.

53 § Statens energimyndighet får lämna ett anläggningsbesked som avser en viss tidsperiod, om den rapporteringsskyldige styrker att

1. kraven för anläggningsbesked är uppfyllda för de biodrivmedel som under den perioden läggs till grund för avdrag enligt 7 kap. 3 a, 3 b eller 4 § lagen (1994:1776) om skatt på energi eller de gasformiga biobränslen som under den perioden läggs till grund för avdrag eller återbetalning med stöd av 6 a kap. 2 c § samma lag, och
2. kraven i 1 har kontrollerats på det sätt som anges i 50 § eller genom uppgifter som säkerställer det som anges i 51 § första stycket.

Uppgifter till Skatteverket

54 § Statens energimyndighet ska skicka uppgifter om meddelade och återkallade hållbarhetsbesked och anläggningsbesked till Skatteverket.

Verkställighetsföreskrifter

55 § Statens energimyndighet får meddela föreskrifter om verkställigheten av denna förordning.

1. Denna förordning träder i kraft den 1 juli 2025.
2. Bestämmelsen om uppgiftsskyldighet i 44 § tillämpas, i fråga om fasta bränslen som används för produktion av el, värme eller kyla i en anläggning med en sammanlagd installerad tillförd effekt på mindre än 20 megawatt och förnybara bränslen av icke-biologiskt ursprung, första gången för kalenderåret 2026.
3. Genom förordningen upphävs förordningen (2011:1088) om hållbarhetskriterier för biodrivmedel och biobränslen.
4. Den upphävda förordningen gäller fortfarande för mål och ärenden som inletts före ikraftträdandet.

EBBA BUSCH

Linnéa Klefbäck
(Klimat- och
näringslivsdepartementet)